

Ácháré Mot - Ködosim

Ácháré Mot - Ködosim Hetiszakaszok tartalma אַחְרֵי - קְדוּשִׁים

Az első szakaszunk – Áchré Mot (3Mózes 16-18.) – a Jom Kippuri Szentély-szertartás módozatait, áldozatait, ismerteti, elsősorban azt a gyakorlatot, hogy a szolgálattelvő főpap ún. „bűnbakot” küld a pusztaságba, amely „magával viszi Izrael népének vétkeit”.

Nádáv és Ávihu halálát követően az Örökkévaló óva int a „szentségbe” való illetéktelen belépéstől. Csupán egyetlen személy, a Kohén Gádol (a főpap), és ő is csupán egy évben egyetlen egyszer léphet be a Szentély legbelső helyiségébe, hogy ott felajánlja a megszentelt füstölőszert az Örökkévalónak. – **3Mózes 16:1–2.**

Egy másik jellemzője az engesztelő napi szolgálatnak a sorsvetés, amelynek során eldől, hogy két kecskéből közül melyiket áldozzák fel Istennek és melyiket küldjék el, hogy magával vigye Izrael bűneit a pusztaságba. Ezen kívül még különböző más áldozatok is voltak, amelyek egy részét a vérrel

együtt a kinti oltáron, más részének vérével pedig a Szentek Szentjében ajánlották fel. A „kinti” (Szentek Szentjén kívüli) szolgálatot az egész évi díszes ruhájában végezte a főpap, amikor azonban a Szentek Szentjében lépett, egyszerű fehér ruhát öltött. Minden ruhacsere alkalmával meg kellett mosnia kezét és lábát. – **3Mózes 16:3–34.**

A hetiszakasz óva int attól, hogy állat- és lisztáldozatot a Szentélyen kívül bárhol máshol hozzanak, megtiltja a vér fogyasztását, és részletesen tárgyalja azokat a törvényeket, amelyek tiltják a vérfertőzést, illetve más hasonlóan tilos nemi érintkezéseket. – **3Mózes 17–18.**

A második hetiszakaszunkban – Ködosim (3Mózes 19-20.) – a mindennapi élet zsidó vetületének megszentelt volt a téma és a Tóra részletesen kifejti az elvet, miszerint ez a „szentség” a Tóra parancsolatainak szigorú betartásában és a zsidó különállás – a népektől való elkülönülés – konzekvens megőrzésében merül ki.

A hetiszakasz a következő kijelentéssel kezdődik: „Szentek legyetek, mert szent vagyok Én, az Örökkévaló, a ti Istenetek”; s ezt több tucat olyan micva (isteni parancsolat) követi, amelyek révén a zsidó megszenteli magát, és kapcsolatba kerül Isten szentségével. – **3Mózes 19:2.**

Ezek között található: a bálványimádás tilalma; a jótékonykodás micvája; a törvény előtti egyenlőség elve; a szombat; a nemi erkölcs; az üzleti tisztesség

törvényei; a szülők tisztelete; az élet szentsége. – **3Mózes 19–20.**

A hetiszakaszban található az a kijelentés is, amelyet a híres bölcs, Akiva rabbi a Tóra egyik legfőbb alapelveként nevezett, és amelyről Hillél azt mondta: „Ez maga a Tóra, a többi csupán kommentár” – Szeresd felebarátod, mint magadat! – **3Mózes 19:18.**

שבת שלום

Hetiszakasz: Ácháré Mot - Ködosim (אחרי - קדשים)

Könnyű mást megítélni kívülállóként - de nehezebb nem megbán-tani

Egy út mellett dolgozó munkáscsapatot látva mindenki úgy gondolja, hogy azon a fickón kívül, aki épp a köveket illeszti a helyére, és azon, aki adogatja neki az eszközöket a többi nyolc ember csupán csak azért kapja a fizetését, hogy álldogáljon és ennek a kettőnek szurkoljon.

De mégis, kik vagyunk mi, hogy gúnyolódjunk és ítélkezzünk rajtuk? A hetiszakaszunk ezzel kapcsolatban egy szembeötlő példával szolgál, amikor bemutat egy látszólag teljesen felesleges munkakört.

Manapság a betegségeket csupán a test bajának tekintik, mint egy gépezet elromlott alkatrészét, vagy egy hiányt valamilyen összetevőből. Például, valakinek nincs inzulinja, ezért ugyebár cukorbeteg. Vagy eltörik egy végtagja, és ezért fáj. De régen ez nem így volt. Régen tudták, hogy a szellem és a lélek betegsége okozza a test tüneteit. Ahogyan a fájdalom figyelmeztet, hogy pihenni kell, és kímélni, nem használni az adott testrészt vagy szervet, amíg annak állapota nem javul, ugyanígy hívják fel testi betegség tüneteink a figyelmet a bűneinkre, erkölcsi, hitbéli és értékrendi alulműködésünkre. Egyúttal persze és éppen, mert testi tünetként is megjelennek, lehetőséget adnak az embernek a változásra, a rossz cselekedetek mellőzésére és a gyógyulásra. Szellemi lelki és testi szinten is.

Egy híres betegség, mellyel a Tóra hosszan foglalkozik, a lepra. Ez a betegség azokat támadta meg, akik rosszindulatú pletykákat terjesztettek másokról, és ócsároltak, lejáratnak másokat. A betegség azzal járt, hogy fehér foltok jelentek meg a beteg testén, ruházatán és otthonában. Az a zsidó, aki leprás lett el kellett

menjen a kohenhez, hogy az igazolja, hogy leprás, majd aztán el kellett hagynia a várost, és ott bűnbánatot gyakorolhatott.

Amikor elmúltak a tünetei, visszatérhetett a városba, rituális fürdőt vehetett, és végül megtisztulva visszatérhetett a szokásos életbe.

Igaz, hogy a kohen nem kapott pénzt a szolgáltatásért, de így is megmarad a kérdés, hogy mi keresnivalója volt a történetben. Hiába volt teljesen egyértelmű az orvosi, és a szemmel is jól látható diagnózis a betegnél, mégis a kohennek kellett kimodania a hivatalos ítéletet, hogy a beteg leprás. Miért?

Nos azért, mert a koheneknek szent felelősségük volt a közösség tagjai felé. Ők mindennap elmentek a Mikdásba, hogy megáldják a népet. Az askenázi közösségekben minden jom tovkor megáldották a kohenek a közösséget, és hasonlóképp a szfaradi közösségek is élvezhették a kohen áldását napról napra. Ezek az emberek minden nap azon voltak, hogy a népnek jó legyen, ők voltak az áldás osztók. Így egyedül ők tehették meg, hogy ítéletet mondjanak embertársuk rossz tettei felett.

Milyen sokszor látjuk, hogy valaki helytelenül cselekszik, és ilyenkor könnyen ítélkezzünk felette, és kívülről rámondjuk a negatív véleményünket - jól látjuk a hibáit és bűneit. A tóra mégis ragaszkodik hozzá, hogy a kohen részt vegyen a drámában! Pedig külső szemlélőként gondolhatja bárki, hogy a szerepe és jelenléte teljesen felesleges. Pedig bizony az egyetlen, aki jogosult arra, hogy megítéljen mást, az akit a szeretet vezérel! Csak az a személy, aki a mások szolgálatában és mások javára már bizonyított, csak ő merhet kritizálni, sőt, ő is csak akkor, ha a megbocsájtás, a megtisztulás és az engesztelés folyamatából is részt vállal, és abban is segít!

Chaim Shaul Glitzenstein Rabbi

Hurwitz Sholom rabbi írása hetiszakaszunkról

Áchré mot (3Mózes 16–18.) Kedosim (3Mózes 19–20.)

„SZENTEK LEGYETEK”

A szentség az egyik leginkább zavarba ejtő emberi sajátosság, amelyet a psziché valaha is kiérlelt magából. Olyan tünemény ez, amely jó ideje értetlenséggel tölti el a filozófusokat és pszichoanalitikusokat, nemkülönben az emberi állapotról elmélkedők egyéb népes csoportjait, arra sarkallva őket, hogy a legbizarrabb és legfantasztikusabb elméleteket fundálják ki annak rég elfeledett eredetét illetően.

Szentek legyetek, mert Isten is az...

Ha az ember történetesen kinyit egy Bibliát, abban hamarosan rátalál egy olyan koncepcióra, amely a mások számára oly obskúrusnak ható szentség értelmét a legnagyobb egyértelműséggel világítja meg a hívő ember számára. Kadosim hetiszakaszának nyitó kezdő és befejező soraiban Isten utasítja a zsidókat, hogy legyenek szentek. Elemezzük hát egy kicsit a szöveget és fejtjük meg, mit foglal magában a szentség bibliai koncepciója.

A hetiszakasz ezekkel a szavakkal kezdődik: **„És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: Szólj Izráel fiainak egész községéhez és mondd nekik: Szentek legyetek, mert szent vagyok Én, az Örökkévaló, a ti Istenetek.”**

Majd rögtön ezt követően a Biblia olyasvalamiről szól, aminek látszólag nem sok köze van az előbb elhangzottakhoz: **„Mindenki félje anyját és atyját és szombatjaimat tartsátok meg. Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.”**

Figyeljük csak meg, hogy az **„Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek”** szavakat nem kíséri magyarázat, mondjuk így: **„mivel Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki ezt megparancsolja nektek,”** holott a szavak nyilvánvalóan ezt a jelentést hordozzák. De még csak egy **„mert”** sem vezet be a kijelentést, így: **„...és szombatjaimat tartsátok meg, mert „Én vagyok az Örökkévaló...”** Már-már olybá tűnik, mintha két össze nem függő kijelentés létezne együtt egymástól teljesen függetlenül egy ugyanazon bibliai versen belül!

Majd valamivel később a következőképpen folytatódik a szöveg: **„Szőlődet ne böngészd és szőlőd elhullott szeméit ne szedgedesd fel, a szegénynek és a jövevénynek hagyd azokat. Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.”** Majd megint valamivel később: **„a vak elé ne vess gáncsot, hanem féld Istenedet. Én vagyok az Örökkévaló.”** **„Ne maradj tétlen felebarátod vérénél. Én vagyok az Örökkévaló.”** **„Hanem szeresd felebarátodat, mint tenmagadat. Én vagyok az Örökkévaló,”** és így tovább.

A hetiszakasz utolsó előtti verse pedig így hangzik: **„Legyetek nekem szentek, mert szent vagyok én, az Örökkévaló; azért különítettek el benneteket a népektől, hogy az Enyéim legyetek.”**

Lehetünk-e Istenhez hasonlatosak?

E sorokat olvasván leghamarább az **„imitatio dei”** vallásos koncepciója tűnik a szentség mibenléte legkézenfekvőbb magyarázatának. Isten megparancsolja nekünk, hogy mivel Ő szent, mi is legyünk azok. Ám ha ebbe egy kicsit is jobban belegondolunk, rögvest szöveget üt a fejünkbe ez a látszólag

egyszerű magyarázat. Isten valóban Szent, ezzel együtt azonban mindenütt jelenvaló, mindenható és mindentudó is (egyebekről most nem is szólva). Következésképpen a parancs, hogy legyünk szentek,

Hurwitz Sholom rabbi írása hetiszakaszunkról

mivel Isten szent, meglehetősen abszurdnak tetszik, akárcsak a „**Légy mindenütt jelenvaló, mert Isten is az**” parancs lenne. Mi egész egyszerűen nem vagyunk Isten, és ezért minden olyan parancs, amely arra szólít fel, hogy legyünk olyanok, mint Isten, nem csupán ostobaság, de már-már az istenkáromlás határát súrolja.

Ami azt illeti, a középkori zsidó gondolkodók által kidolgozott teozófiai argumentumok java része arra a nézetre alapul, hogy Isten és mi, emberek, egymást kölcsönösen kizáró valóságok vagyunk. A Tévelygők útmutatója (a középkori zsidó filozófiai legkiemelkedőbb írása; szerzője: Maimonidész) első részének zöme is az Isten és ember egymástól való elhatárolásának koncepciójára alapozódik.

Ezt a látszólagos paradoxont igen éles megvilágításba helyezik a Midrás bölcsei, akik a Smini hetiszakasz végén (11:44) olvasható parancsban: „**Mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, szenteljétek tehát meg magatokat, hogy szentek legyetek, mert szent vagyok Én,**” egy szimultán parancsot látnak arra vonatkozóan, hogy kövessük Isten útjait és cselekedjünk ezeknek megfelelően. Ebben a parancsban azonban egyúttal egy a mi szentségünk és az Ő szentsége közötti különbségtételt is láttak. „**Mert szent vagyok Én**”; ha így nézzük, akkor ezt a kijelentést nem annyira a mi szentségünk indítékaként kell értelmeznünk, hanem sokkal inkább az Ő Szentségével való bármiféle összevetés határozott elutasításaként; mintha csak egy olyan állításra, hogy „**Szent vagyok, akárcsak Isten,**” lenne ez kijózanító válasz: „**Mert Én (, Isten,) vagyok szent**”, „**Én vagyok szent és nem ti**” (legalábbis nem ugyanolyan mértékig).

Transzcendenssé válni

A bibliai héberben a „szent” szó eredetileg azt jelenti, hogy „**elkülönített**”. Tehát amikor Isten azt mondja: „**Én szent vagyok,**” nem valódi, aktív leírást ad magáról, hanem csupán a viszonyát, ha úgy tetszik, a távolságát, az ellentétes mivoltát határozza meg a teremtett valósághoz képest.

Az efféle szentség Istené, de miféle kapcsolatban állok én ezzel a szentséggel? Amikor azt olvassuk, hogy „**Legyetek nekem szentek, mert szent vagyok én, az Örökkévaló; azért különítettek el benneteket a népektől, hogy az Enyéim legyetek,**” már meg is kaptuk erre a kérdésre a választ.

Való igaz, hogy mi, zsidók, eredendően teremtett lények vagyunk és emberekként a különböző társadalmi csoportok szerves és természetes részét alkotjuk. Mégis, azáltal, hogy Isten elkülönített és „**Enyéim**”-é szemelt ki bennünket, részt adott nekünk a Maga szentségéből. Most már képesek vagyunk arra, hogy egyesüljünk Istennel, hogy belépjünk a szentség birodalmába, ahol a teremtett itt és most korlátai közül kiszabadulván, részeivé válhatunk az isteni valóságnak.

Tehát nem a „mert szent vagyok Én” racionális magyarázata értelmében parancsoltatik meg nekünk, hogy szentek legyünk, nem „**imitatio dei**”-ről, „**istenutázásról**” van szó, hanem Isten arra szólít fel bennünket, zsidókat, hogy váljunk részeseivé egy Hozzá fűződő kivételes viszonynak, hogy lépjünk be az Ő transzcendens hajlékába.

Így hát nincs miért meglepődnünk azon, hogy Isten egymáshoz látszólag nem kapcsolódó törvényei az „**Én vagyok az Örökkévaló**” kitételrel vannak összefűzve. Ezek a kijelentések vagy kitételek lényegében afféle törvényzáradékok, amelyek az adott törvények betartására ösztönöznek. A képlet tehát a következő: Mi betartjuk a törvényt, teljesítve ily módon a ránk háruló kötelezettségeket, és ennek viszonzásaképpen beléphetünk a törvényt passzusok záradéka, az „**Én vagyok az Örökkévaló**” által fémjelzett világba.

Raj Tamás:

Bibliaiskola

Éden-kert és jövődő világ

Az emberiség ősi, békés aranykorát a héber Biblia a „**gyönyörűség kertjében**” (héberül **gan-éden**) képzelel el. Ahol az ókori Keleten ismert négy folyó, a Fehér és a Fekete Nílus, a Tigris és az Eufrátesz hajdan találkozott. Ennek alapján tartották úgy a régiek, hogy az Éden kertje éppen a mai Izrael északi részén helyezkedett el. Mellesleg érdekes, hogy a földtörténészek ma egyetértenek abban, hogy azon a tájon, a földrészek tektonikus mozgása (az úgynevezett szíriai árok és a Vörös tenger keletkezése) előtt valóban összefolyt a négy nagy folyó, ám ez szerintük még az ember megjelenése előtt lehetett.

Éden kertjét a görög fordítás paradeiszosz (= gyümölcsöskert) szóval vette át, innen ered a magyar Paradicsom szó, illetve a „**paradicsomi állapotok**” kifejezése. Sokan (ugyancsak görög mintára) úgy vélték, hogy az aranykor napjainak egykor majd vissza kell térniük, ezért az emberiség és az igaz emberek jutalmát a Paradicsomba helyezték. A Bibliában és a korai zsidó hagyományban ezért ilyen utalást nem találunk, de a próféták kétségtelenül szólnak a messiási kor, az „**eljövődő világ**” várható megváltásáról, ahol a jók jutalomban, a gonoszok pusztulásban részesülnek.

A nagy zsidó gondolkodó, Martin Buber hívja fel a figyelmet arra, hogy amíg a többi vallás és nép túlvilágról vagy másvilágról beszél, addig a héber nyelvben az **oláni habá (= jövődő világ)** kifejezést használjuk, vagyis mi úgy véljük, hogy „**a két világ voltaképpen egy, és eggyé kell válnia**”.

A középkor legnagyobb zsidó tudósa, Mose Majmúni (Maimonides) úgy vélte, hogy a jövődő világnak itt, a Földön kell bekövetkeznie, ezért aztán sorra vette a prófétai jóslatokat, bebizonyítva, hogy azok reális földi jóslatok. Végül aztán rábukkant egyre, amelyről úgy érezte, hogy az teljesen elképzelhetetlen. Így hangzik: „**eltörlöm a vadállatokat a Föld színéről**”. (Különös, hogy amire a mester nem is gondolt, bekövetkezett: ma inkább óvnunk kell a vadállatokat a környezeti ártalmaktól, a kihalás veszélyétől.)

A jó cselekedet jutalma, persze, ma már fontos része a zsidóság hitvilágának. Miután a Földön azt tapasztaljuk, hogy jótett helyébe nem mindig várhatunk jót, ezért abban bízunk, sőt szentül hisszük, hogy Isten a jövődő világban mégis megjutalmazza azt, ha nem is tudjuk elképzelni annak pontos formáját.

A Talmud Szanhedrin kötetének 5. fejezete így kezdődik: „**Minden izraelitának része van a jövődő világban**”. Sőt, a szöveg hozzáteszi, hogy „**a világ népeinek jámborai**” (**cadiké umot haolám**) is részesülnek benne. (Mellesleg, ezt a kifejezést használják újabban a holokauszt áldozatainak megmentőire.) Ha kíváncsiak vagyunk a Talmud és a későbbi mesterek, egymástól gyakran eltérő véleményére, ezt a fejezetet és annak kommentárjait kell tanulmányoznunk.

EMBERBARÁT HETILAP NAGY FUVÁROS ZSINAGÓGA

ב"ה

Raj Tamás:

Bibliaiskola

A már idézett tudós, Maimonides magyarázatában egy példabeszéddel él: Fia a gyermek tanulni kezd, jutalmat ígér számára az édesapa, lehetőleg olyan kézzelfogható jutalmat, amelyet hamarosan meg is kaphat, például egy finom süteményt. A nagyobb, érettebb gyerekek komolyabb jutalomra van szüksége, mondjuk jó bizonyítványáért szép új ruha jár. Az érett fiatalembernek azt mondjuk, tanuljon, hogy diplomás orvos, ügyvéd, kereskedő legyen belőle. A felnőtt már tudja, hogy a tudás megszerzéséért is érdemes tanulni. Majmúni azonban úgy véli, még ennél magasabb fokozat is létezik: aki magáért a tanulás öröméért tanul...

Így vagyunk a jócselekedettel is, tanítja Maimonides. Az emberek és a népek - hangsúlyozza — különféle szellemi szinten élnek, s ennek megfelelően elképzeléseik is különbözőek. Egyes vallások képviselői például azt hiszik, a hetedik mennyországba kerülnek, ahol finom ételek-italok és szép szüzek várják őket. Mások, magasabb szinten, szellemi mennyországot képzelnek, ahol a lelkek üdvözölnek. Van olyan is, aki a jótett erejében, pozitív hatásában hisz. Ám a legmagasabb szint az, ha valaki magáért a jóért teszi a jót.

Hasonló véleményen volt (már az időszámításunk előtti 3. század végén) a **szokhóbeli Antiókhosz** talmudi mester is, aki ezt tanította: „**Ne legyetek olyanok, mint azok a szolgák, akik bér reményében szolgálják urukat, hanem olyanok legyetek, mint azok a szolgák, akik a jutalom reménye nélkül is képesek szolgálni Urukát**”. Sajnos, a mester két tanítványa, **Cadok és Bajtosz (Boethius)**, félreértették a rabbi szavait, s azt hirdették, nincs jövődő világ. Nézeteiket, persze, a hagyományos zsidóság elvetette.

Száz évig vitatkoztak a rabbik, olvassuk a Talmudban, miért szenved az igaz ember, és miért boldogul a gonosz, de nem találtak rá megnyugtató feleletet. Ugyancsak száz évig vitatták azt is, jobb lett volna-e az embernek, ha meg sem születik, vagy jobb, hogy megszülettünk a világra? Végül úgy döntöttek, hogy talán jobb lett volna, ha meg sem születünk, de ha már megszülettünk, életünkben a jót, az erkölcsöset kell cselekednünk.

**JÖVEDELEMADÓJA 1+1 SZÁZALÉKÁT,
AMENNYIBEN KÖZÖSSÉGÜNKETSZE-
RETNÉ TÁMOGATNI, AZ ALÁBBI ADÓ-
SZÁMOKRA TUDJA ÁTUTALNI: TAL-
MUD-TÓRA ALAPÍTVÁNY: 19700289-1-
42 MAZSIHISZ: 0358**

LITTNER GYÖRGY: MÓZES ÉLETE MAI SZEMMEL

A SZENTÉLY TERVEZÉSE

Mózes ott állt a hegyen az Örökkévaló előtt és hallgatta a Szentély építésének a terveit. Az első feladat Izrael népétől begyűjteni az önkéntes adományokat, azokat a kincseket, amiket Egyiptomból hoztak, hogy abból építsenek Szentélyt az Örökkévaló számára:

„És készítsenek számomra szentélyt, hogy közöttük lakozzam! Egészen úgy, amint én megmutatom neked a hajlék mintáját és minden fölszerelésének mintáját, akként készítsétek”

Ez egy ígéret volt arra, hogy az Örökkévaló együtt fog élni Izrael népével, ha elkészül a szentély. Először részletesen ismertette a frigyláda elkészítésének a módját, és egy ígéretet tett arra, hogy majd a két kőtáblára felvésett Tízparancsolatot is átadja a választott népnek:

„És helyezd el a ládába a bizonyosságot, amelyet én neked átadok.”

Következett az arany áldozati eszközök, majd az arany menóra terveinek ismertetése. Megadta a szent sátor pontos méreteit, az alapanyagokat. Következtek az áldozati oltár és az udvar tervei.

Kiválasztotta Áront és fiait arra, hogy Mózes pappá szentelje őket:

„És te engedd magad elé járulni fivéredet, Áront és fiait vele, Izrael fiainak köréből, hogy pappá avasd nekem őket.”

Különleges ruhákat és kiegészítőket tervezett a papok számára. Részletesen elmondta a papok felavatásának ceremóniáját: először fürödjének meg vízben, hogy tiszta legyen a testük, öltözzenek a megadott ruhákba, vegyék fel ékszereiket. A fejüket Mózes megkeni olajjal, majd égő állat áldozatot fognak bemutatni tulokkal, és a végén enniük kell az áldozati állat húsból.

Tartsanak népszámlálást, olyan logikus módon, hogy minden egyes ember, akit megszámlálnak, adjon egy fél sékelt, így könnyű lesz megállapítani a létszámot, hiszen csak össze kell számolni a leadott sékeleket. Nagyon igazságos volt ez a módszer, mert egyenlőséget tesz a gazdag ember és a szegény ember lelki üdvössége között, nem a vagyon, hanem a jócselekedetek döntenek a lelkükről:

„A gazdag ne adjon többet és a szegény ne adjon kevesebbet fél sékelnél, hogy leróják az Örökkévaló adományát engesztelésül a lelketekért.”

LITTNER GYÖRGY: MÓZES ÉLETE MAI SZEMMEL

Az így befolyt pénz lesz az alapja a sátor építésének. Felsorolta az illatszerek pontos mennyiségét, amit olajjal keverve kell használni a szent tárgyak felkenéséhez, emberre ezt a keveréket tilos volt alkalmazni. A füstölőszer pontos receptjét is megadta. Az eddigi feladatokat mérnöki pontossággal, nagyon alaposan és részletesen kidolgozva ismertette az Örökkévaló.

Egy ember agya képtelen ennyi adatot befogadni első hallásra, ezért Mózes agyának szüksége volt a kapacitás növelésére, hogy ezt a rengeteg információt megjegyezze. Az Örökkévaló, aki az embert teremtette, képes különböző változásokat végezni az emberi agyban is. Mózes memóriáját is megnövelte. Kijelölte Mózes segédeit: Becálét, aki Húr unokája volt és Oholiábot.

„Eltöltöttem őket Isten szellemével, bölcsességgel, hozzáértéssel és tudással mindenféle munkára, hogy elkészítsék mindazt, amit meghagytam neked.”

Íme, itt a bizonyíték, hogy az Örökkévaló képes az ember tudatát módosítani. A két építésvezető fejét képes eltölteni olyan tudással, amit tanulás nélkül szereztek meg. Mózes fejében is könnyen el tudott helyezni egy memória tárolót, aminek segítségével akár egy számítógép bármikor vissza tudja keresni az Örökkévaló szavait, elmondani a népnek, és később beírni azt a szövetség könyvébe, aminek alapján készült a Tóra. Következett a szombat szentségére való figyelmeztetés:

Te pedig szólj Izrael fiaihoz, hogy megtartsák a szombatot nemzedékeiken át örök szövetségül, köztem és Izrael fiai közt jel az mindörökre.”

Miután az Örökkévaló befejezte Mózes útbaigazítását a szentély építéséhez átadta neki a saját kezével készített két kőtáblát, amire felírta a Tízparancsolatot. Mózes mindent megjegyzett, amit hallott és boldogan ölelte magához a Tízparancsolatot tartalmazó két kőtáblát, ami ma is a zsidóság legfőbb jelképe. Öröme azonban nem tartott sokáig, mert az Örökkévaló félelmetes információkat mondott a néperől, aki ottmaradt a síkságon.

„Menj, indulj lefelé, mert romlásnak indult a te néped, alkottak maguknak öntött borjúbálványt és leborultak előtte és áldoztak neki és szóltak: ez a te istened Izrael, aki felhozott Egyiptom országából.”

A következő számban folytatjuk a kalandot....

A héber betűk titkai

JUD (י)

A héber ábécé tizedik betűje, számértéke: 10.

A **jud** a legkisebb betű az **álef-bét**-ben, mely minden héber betűben megtalálható. A láthatatlan **Istent** és a zsidót egyaránt szimbolizálja.

Lánghoz is hasonlatos, a zsidó lélek lángja, mely az **Örökkévaló** után sóvárog, hogy egyesülhessen **Vele**.

Kíírva, **יוד** / **jud** azt az utat mutatja, ahogy az **Örökkévaló** áldását leküldi a földi világba. A **jud** az isteni erő, a **váv** által ez az erő leereszkedik, a **dálet** pedig a természetes világ, ahol megjelenik. Talán ezért kezdődik a papi áldás mindhárom sora **jud**-dal:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה, וַיִּשְׁמְרֶךָ

„Áldjon meg téged az Örökkévaló és őrkdjék fölötted.

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיְהַנֶּךָ

Ragyogtassa az Örökkévaló az Ő arcát reád és legyen hozzád kegyelmes.

יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם

Fordítsa az Örökkévaló az Ő arcát feléd és szerezzen neked békét.”

(4Mózes 6:24-26.)

Ami a számértéket illeti, a **tet-ig** az **álef-bét** betűi egyjegyű számokat jelölnek, a **jud-tól** azonban már kétjegyű számokat, **jud** 10, **cháf** 20, **lámed** 30 stb.

A zsidóságban a tízes szám rendkívüli jelentőséggel bír. **Isten** a világot **Tíz Igével** teremtette. **Ádám-tól Noéig**, valamint **Noétól Ábrahámig** tíz-tíz nemzetség telt el. Az egyiptomiakat a kivonuláskor tíz csapással sújtotta az **Örökkévaló**, míg az izraelitákkal ugyanakkor tíz csoda történt. Tíz próbát kellett kiállniuk a kiszabadított törzseknek a sivatagban (ahogy **Ábrahámnak**). A **Tóraadáskor**, a **Szinai** hegyen pedig elhangzott a **Tízparancsolat**.

A tízes szám a **szentség** száma. A **minjen** (jelentése: **szám**) tíz felnőtt, zsidó férfiból álló közösség, mely az **Örökkévaló** különleges erejét, jelenlétét hordozza. Ezért bizonyos imák, mint például a **Kadis**, csak ebben a szent közösségben mondhatók el, de nyilvános **Tóraolvasás Tóratekercsből** is csak **minjenben** lehetséges.

A kifejezés (**עדה** / **édá**, **közösség**) a kémelek történetében szerepel. **Mózes** kiküldi a törzsek vezetőit, hogy kémeljék meg az **Ígéret Földjét**. Tizenketten mennek el, tízen „**rossz hírt**” hoznak, míg ketten biztosak abban, hogy a földet el lehet foglalni. Ha megnézzük a kémelek beszámolóját, látjuk, hogy a rossz hír, igazából realista látásmódot tükröz. A tíz kém azt mondta: az a föld felemészti lakosait. A **Kabbala** szerint a sivatagban a zsidók **Isten** teljes ellátását élvezték, nem volt más dolguk, mint a **Tóratanulás**. Az **Ígéret Földjén** azonban már más feladataik is adódtak, mely elvonhatta őket a szent

A héber betűk titkai

JUD (י)

A héber ábécé tizedik betűje, számértéke: 10.

kötelességtől. A szépséges ország talán túl materialistává teszi őket, megfélemeznek az **Örökkévalóról**. Emiatt aggódhatott a tíz kém. Ez az aggodalom jogosnak tűnhet, azonban Isten akarata mégsem az volt, hogy a zsidó nép a pusztában maradjon egy elvont, spirituális közösségként, hanem az utóbbi, a materiális világba lehozni a szellemet, **Tóratanulás** és jócselekedetek által.

A **jud** egyik jelentése **zsidó**, **jiddisül: jid**, másik jelentése a héberben יד / **jád**, vagyis **kéz**, az **Örökkévaló „kezét”**, mindenhatóságát szimbolizálja.

Az imakönyvekben az **Örökkévaló** nevét gyakran két egymás melletti **jud / יי** jelöli. Két **Istennévről** van szó: **az első jud a négybetűs Istennév (יהוה) első betűje, míg a második jud az אדני / Ádonáj Istennév utolsó betűje**. Az első a természetfölötti **Istenre** utal, míg a második, a világban, a természetben megjelenő isteni erőre. A két **jud** együtt a spirituális és a természetes realitások harmóniáját tárja elénk.

A jud az Izrael és a Jákob nevekben is benne rejlik:

ישראל / Jiszráél, itt a zsidó nép, akik **Izrael fiai: ראש לי / li ros**, jelentése: „**nekem a fej**”, a zsidó, aki **Tórát** tanul, valamint **אל שר / szár ÉI**, jelentése: **Isten** küldötte, a zsidó, aki **micvákat** teljesít, feladata van a világban.

יעקב / Jáákov, az **עקב / ékev**, sarok szóból. A **jud** itt **Isten**. A sarok az ember azon része, mely legalul van, a földön áll.

Ezért a zsidó feladata a fizikai világban élni és egyesíteni azt a **jud**-dal az istenivel. A **יהודי / jehudi**, zsidó szó legelőször **Eszter könyvében** szerepel **Mordechájjal** kapcsolatban (**איש יהודי / is jehudi, zsidó férfi**).

Lehetséges, hogy a szó a **הוד / hod**, (**Istent**) elismerni, dicsérni, kifejezésből ered. Végezetül egy történet: egyszer egy kisdíák hazajött a **chéderből**, leült apukája mellé, meg akarta neki mutatni mit tanult. Elkezdett felolvasni az egyik szent könyvből, az apuka teljes döbbenetére, ugyanis a fiúcska minden mondat végén kiejtette az **Istenevet**. Kérdőre vonta, hogy ezt ki tanította neki. A fiú elmesélte, a **melámed** azt tanította, ahol két pontot lát a szövegben ott Isten nevét ki kell ejteni. Az apuka rögtön rájött, hogy fia valamit félreérthetett, így a következőket mondta neki: ahol két **jud**-ot látsz egymás mellett, ott valóban ki kell **Isten** nevét ejteni, mert a két **jud** olyan két zsidó, akik egymás mellett élnek, segítik egymást, törődnek egymással, ezért **Isten** velük van. Azonban ahol a két pont egymás fölött van, tilos a Név kiejtése, mert ott a két zsidó nem egymás mellett, hanem egymás fölötti viszonyban áll, versengés, viszály van, ilyen helyen pedig Isten biztosan nincs jelen. A két pont ebben az esetben jelöli a mondat végét.

Forrás: (tfilin)

ה"ה

NAGY FUVAROS UTCAI TEMPLOM IMAREND MÁJUS 1. – 31. KÖZÖTT

O	25.	1.	hétfő		8,00	19,00	10.	I	
	26.	2.	kedd		7,00	19,00	11.		
	27.	3.	szerda		7,00	19,00	12.		
	28.	4.	csütörtök		7,00	19,00	13.		
	29.	5.	péntek	<i>PÉSZÁCH SÉNI</i>	₪ 19,42	7,00	19,00		14.
	30.	6.	szombat	EMOR	vége: 20,55	8,00	20,15		15.
	31.	7.	vasárnap		8,00	19,00	16.		
M	32.	8.	hétfő		7,00	19,00	17.	J	
	33.	9.	kedd	<i>LÁG BÁOMER</i>	7,00	19,00	18.		
	34.	10.	szerda		7,00	19,00	19.		
	35.	11.	csütörtök		7,00	19,00	20.		
	36.	12.	péntek		₪ 19,51	7,00	19,00		21.
	37.	13.	szombat	BÖHÁR – BÖCHUKOTÁJ	vége: 21,07	8,00	20,30		22.
	38.	14.	vasárnap		8,00	19,00	23.		
E	39.	15.	hétfő		7,00	19,00	24.	Á	
	40.	16.	kedd		7,00	19,00	25.		
	41.	17.	szerda		7,00	19,00	26.		
	42.	18.	csütörtök	<i>JAJM KIPPUR KOTAJN</i>	7,00	19,00	27.		
	43.	19.	péntek		₪ 20,00	7,00	19,00		28.
	44.	20.	szombat	BÁMIDBÁR ÚJHOLD HIRDETÉS	vége: 21,18	8,00	20,30		29.
	45.	21.	vasárnap	ÚJHOLD	8,00	19,00	1.		
R	46.	22.	hétfő		7,00	19,00	2.	S	
	47.	23.	kedd		7,00	19,00	3.		
	48.	24.	szerda		7,00	19,00	4.		
	49.	25.	csütörtök	EREV SÁVUOT	₪ 20,07	7,00	19,00		5.
	26.	péntek	SÁVUOT 1	₪ 20,08	8,00	19,00	6.		
	27.	szombat	SÁVUOT 2. MÁZKÍR kb. 9,30	vége: 21,27	8,00	20,45	7.		
	28.	vasárnap		8,00	19,00	8.			
N	29.	hétfő		8,00	19,00	9.	Á		
	30.	kedd		7,00	19,00	10.			
	31.	szerda		7,00	19,00	11.			
								N	

Ismeretlen zsidók nyomában XXVIII. Kemény Ferenc

Kemény Ferenc (Nagybecskerek, 1860. július 17. – Budapest, 1944. november 21.) magyar sportszervező, pedagógus, tanügyi író, humanista békeharcos, az újkori olimpiai játékokat kezdeményező és elindító Nemzetközi Olimpiai Bizottság alapító tagja, a Magyar Olimpiai Bizottság alapító titkára. 1901-ben és 1902-ben irodalmi Nobel-díjra jelölték.

Dél-Magyarországon, a mai Vajdaság harmadik legnagyobb városában, Nagybecskereken (ma: Zrenjanin, Szerbia) *Kohn* családnévén látta meg a napvilágot mint egy zsidó család gyermeke, aki *Kemény* néven lett a magyarság és az emberiség nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő hőse. Magyarországi és németországi középiskolai tanévei után a Budapesti Tudományegyetemen folytatta tanulmányait, ahol 1883-ban matematika–fizika szakos, 1888-ban német–francia nyelv és irodalom szakos tanári diplomát szerzett. Közben, 1884–1885-ben Párizsban a Collège de France-on és a Sorbonne egyetemen képezte tovább magát, illetve nyugat-európai tanulmányutat tett.

1885–1887 között a kőszegi cs. és kir. katonai alreáliskola tanára, majd Brassóban helyettes és rendes tanár a reáliskolában. 1891–1894 között az egri állami reáliskola (a mai Dobó István Gimnázium) igazgatója. 1894 és 1920 között a budapesti VI. kerületi állami főreáliskola tanára, később címzetes tankerületi főigazgató.

1903-ban a Magyar Paedagogiai Társaság rendes tagja, 1935-ben a tiszteleti tagja lett. Rendszeresen részt vett a Társaság rendezvényein és publikált a Magyar Paedagogia folyóiratba. Kutató és nevelő tevékenysége a békemozgalom iskolai lehetőségeire, az idegen nyelvek tanítására és a testnevelés általános kérdéseinek vizsgálatára, valamint a pedagógia egészének kérdéskörére kiterjedt. Jelentős szerepet vállalt a külföldi oktatás-nevelésügy eredményeinek hazai megismertetésében, népszerűsítésében. Szerkesztője volt az *Ungarische Pädagogische Revue*-nek (1901–1906), s ugyancsak szerkesztette az 1934-ben, majd az 1936-ban megjelent *Pedagógiai lexikon* két kötetét. A pedagógiai szaklapok mellett rangos társadalomtudományi tanulmányai az *Athenaeumban* is megjelentek.

1920-ban nyugdíjba vonulva humanista munkássága még intenzívebbé vált. Születésének 75. évfordulója egybeesett Alma Matere fennállásának 300 éves jubileumával.

A tiszteletre méltó idős Tanár úr élete drámai módon végződött. A nyilas hatalomátvétel után gettóba akarták zárni, és a 84 éves tudós professzor a fokozódó embertelenségek elől feleségével együtt 1944 novemberében valószínű, hogy a halálba menekült.

Kemény Ferenc az 1880-as években, párizsi éve alatt került kapcsolatba, majd szoros barátságba Pierre de Coubertin báróval. Nézeteik megegyeztek az olimpiai gondolat felelevenítésének szükségességéről és a nevelés eszközeként való felhasználásáról. Amikor Coubertin Párizsban a Sorbonne-on 1894. június 16. és 23. között tartott alapító nemzetközi kongresszuson zászlót bontva meghirdette az ókori olimpiai játékok felújítását, és a zárónapon életre hívta a Nemzetközi-

Ismeretlen zsidók nyomában XXVIII. Kemény Ferenc

Olimpiai Bizottságot természetesen volt, hogy a távolmaradásra kényszerült magyar barátját, harcos-társát is bevette az alapító atyák közé, így Kemény Ferenc személyén keresztül a magyar sport az ötkarikás mozgalom alapítóinak egyike.

Kezdeményezője, szervezője és életre hívója volt a Magyar Olimpiai Bizottságnak, mely 1895. december 19-én Budapesten, a Nemzeti Torna Egylet Szentkirályi utcai tornacsarnokának tanácstermében tartotta alakuló ülését, ahol a testület elnökének Berzeviczy Albertet, társelnökének Gerendai Györgyöt (a Magyar Atlétikai Klub képviselőjét), titkárának pedig Kemény Ferencet választották meg.

A Nemzetközi Olimpiai Bizottság alapító tagjainak nevét az első újkori olimpia színhelyén, az athéni stadionban őrzik márványba vésve. Ennek a híres sportpályának főbejárata előtt, egy kis olajfaligetben mondott franciául beszédet Kemény Ferenc a külföldi delegáció nevében az első újkori olimpiai játékok megnyitóján a felújítást finanszírozó görög Jeórjosz Avérof szobrának leleplezésekor.

A kapu előtt jobbra találjuk egy táblán aranybetűkkel a tizenhat alapító nevét. Legfelül Pierre de Frédy de Coubertin, a játékok újra álmodója.

Alatta Dimítriosz Vikélasz, az első elnök és megint Coubertin mint az első főtitkár, valamint a tagok: Ernest Callot (Franciaország), Alekszej Butovszkij (Oroszország), William Milligan Sloane (Egyesült Államok), Viktor Balck (Svédország), Charles Herbert és Lord Amphill (Nagy-Britannia), Kemény Ferenc (Magyarország), José Benjamín Zubiaur (Argentína), Jiří Guth-Jarkovský (Bohémia), D'Andria Caraffa és Mario Lucchesi-Palli (Olaszország), Maxime de Bousies (Belgium), Leonard Cuff (Új-Zéland) és Willibald Gebhardt (Németország).

Kemény Ferencet azonban fokozatosan háttérbe szorították. Olyannyira, hogy az 1896-os első újkori olimpia megtartásának 10. évfordulóján, 1906-ban Athénban rendezett jubileumi versenyek körüli viták nyomán lemondásra is készítették; 1907. április 4-én kelt levelével NOB- és MOB-tagságáról egyaránt lemondott, az 1908-ban tartott újjáalakuló közgyűlésre már meg sem hívták.

Az alkotóereje teljében lévő ember a további évtizedekben nem kapott teret az olimpiai mozgalomban való tevékenységre, s élete tragikus véget ért. Halálát követően évtizedeken át mély hallgatás övezte életútját. Csak a hetvenes évek végén lehetett ismét hallani róla, amikor előbb az egeri sportcsarnok vette fel a nevét, majd a Testnevelési Főiskola szoborparkjában felállították emlékművét. Napjainkban már iskola őrzi nevét Egerben, szobrok, emléktáblák és róla elnevezett díj öleli körül emlékét, de életművének, kimagasló eredményeinek legszélesebb körben közkinccsé tétele, jelentőségéhez méltó hazai és nemzetközi kultuszának kibontakoztatása, igazságának kivívása még nem történt meg.

1995-ben a Magyar Olimpiai Bizottság megalapításának centenáriumát a Magyar Posta három bélyegből álló sorozattal köszöntötte. A nyitóértéket Kemény Ferenc arcképe díszíti „a MOB alapítója” megnevezéssel. A záróértéken vívók láthatók.

Forrás: (wikipedia)

Horn Ede: A forradalom és a zsidók Magyarországon befejező rész

Mindazonáltal, miként minden más rendszabály esetén, a Windischgratz herceg által a zsidók ellen elkezdett eljárás keménységét utódai messze túlhaladták. Alig érkezett meg Pestre, Haynau báró elrendelt a pest-budai zsidókra egy valójában elő nem teremthető büntető sarcot, és anélkül, hogy mint elődei, azt egyes büntethető esetekhez kapcsolta volna, általában a zsidók "szégyenletes magatartása" miatt róta ki. Nem kevesebbet követelt, mint hogy 14 napon belül szállítsanak - 500 p. forint büntetéssel sújtva a késlekedés minden napjáért -: 40000 darab gyalogsági köpenyt, 8000 darab lovassági köpenyt, 40000 darab gyalogsági pantallót, 16000 darab lovassági kék pantallót, 8000 darab lovassági sötétzöld pantallót, 12000 darab lovassági félnadrágot, 60000 pár német cipőt, 20000 pár magyar topánt, 15000 pár félcsizmát, 60000 darab inget, 60000 darab gatyát, 20000 nyakkötőt, 16000 nyakfátyolt, 16000 rőf hamuszín posztót, 30000 rőf fehér posztót, 800 mázsa talpbőrt, 400 mázsa felbőrt, 300 mázsa talpbélést, ezenkívül 100 darab jól felszerelt lovat. A büntetés példátlan szigorúságának megfelelt a mód is, amellyel megkísérelték végrehajtani, melynek során például az óbudai hitközség egész előljáróságát, akik a megfelelő rátát teljességgel nem voltak képesek kifizetni, több hétre börtönbe vetették.

Meg kell-e kísérelnünk, hogy ennek a középkori zsidóellenes fosztogatásnak az égbekiáltó igazságtalanságát bizonyítsuk? Európa már felmentett bennünket ettől a fáradságtól. Az összeurópai sajtóban, magában az osztrómállapotban levő Ausztriában a megbotránkozás egyhangú kiáltása emelkedett a hatalmaskodás ellen, helyeselték az efölötti és az okozója fölötti osztatlanul kárhóztató ítéletet; kárhóztató ítéletet, amelyben nemcsak az egész lakosság, hanem az osztrák kormány is osztozott. Mivel a legyőzött forradalom utáni első hónapokban nem találhatták tanácsosnak a főparancsnok és császári alteregó ellen nyilvánosan fellépni, úgy mégis ismételt engedményekkel jelezték - így az eredetileg csak a pest-budai zsidókra kirótt summát az összes magyarországi zsidókra osztották fel, kivéve egyes lojálisnak bizonyult hitközségeket, később minden hitközség tetszésére bízták, megtisztulás által az adót elkerülni, s több ízben is elrendelték az egész ügy törlését -, hogy a büntetés szigorát enyhíteni vagy azt egészen megszüntetni töreksenek, s ez az igazságos törekvés csak a főparancsnok hajthatatlan felfogása következtében vallott kudarcot.

Az ő órái is ütöttek, s tudvalevőleg csökönyös magatartása a zsidók megsarcolása ügyében nem kevésbé hozzájárult leváltásához. Vele elbukott gyűlöletes műve is; és a minisztertanács javaslatára a császár 1850. szeptember 20-i határozatával a zsidó hitközségekre és zsidó családokra kirótt hadisarcot teljesen elengedte és legkegyelmesebb megparancsolni kegyeskedett, hogy minden további eljárástól ebben a vonatkozásban tekintsenek el. Ez a határozat igazságos és méltányos, és teljes elismerésünkre szolgál. Ha azonban a cs. leirat további folyamán azt jelölték meg, hogy a már korábban egymillió p. forintra csökkentett sarcot mégis be kell fizetni, de egy zsidó iskola- és oktatásügy alapján: úgy meg kell vallanunk, hogy ezt a fordulatot nem vagyunk képesek egészen megérteni. Mi érdeme szerint tiszteljük és becsüljük a figyelmet, amelyet a kormánya zsidó iskolaügyre fordít, szívből kívánjuk is, hogy ennek a célnak megvalósítására az anyagi eszközök is rendelkezésre álljanak; mégis igazságosabbnak és célszerűbbnek találtuk volna, ha erre egy önálló felhívás jelent volna meg, amelyet a magyar izraeliták bizonyosan örömmel fogadtak volna, mint azt, hogy a hadisarc összegét egy iskolai alapra változtatják s ezáltal ama szégyenletes sarcolás emlékezetét megörökítik. Miért kell annak, aminek a legtisztább célokat kell szolgálnia, oly tisztátalan talajon keletkeznie? miért kell egy alapnak, amely számunkra a boldogabb jövőt alapozza meg, bennünket örökké a közelmúlt szégyenére figyelmeztetnie?? ...

Hogy a zsidóknak egyébként a különleges sarcolás mellett az általános szenvedésben is osztoznia kellett, amely a vereségből származott, hogy a zsidó honvédeket is besorozták a császári hadseregbe, hogy sok kompromittált zsidó csupán külföldre meneküléssel biztosította életét vagy szabadságát, hogy a zsidó kereskedők a Kossuth-bankok elértéktelenedésével roppant károkat szenvedtek, magától értetődik. Ennek a szenvedésnek közelebbi felvázolása nem ide tartozik, mert ezeket a zsidók nem, mint zsidók, hanem mint Magyar

Horn Ede: A forradalom és a zsidók Magyarországon befejező rész

Mégis említést érdemelnek azok a zsidó egyházi személyek, akiket vétségeik miatt, amelyeket állítólag vagy valóságosan a szószékről él forradalom érdekében elkövettek. a győztes kormányzat részéről megbüntettek. Örömmel közöljük: a szerencsétlenek száma a többi vallásúakkal összehasonlítva igen csekély volt. Schwab Löwöt, a pesti izraelita hitközség rabbiját három hónapi szabadságvesztésre ítélték, azonban az ítélet kimondásáig; már elszenvedett hatheti vizsgálati fogságot beszámították. Löw Lipót pápai rabbi kilencheti vizsgálati fogságot állt ki, mely után, mint ártatlant bocsátották szabadon. Einhorn Ignác, a pesti izraelita reformszövetség rabbija Haynaunak e városba bevonulása után elhagyta Pestet, és később szerencsésen Komáromba menekült, ahol Klapka, az erőd parancsnoka által tábori pappá (az egyetlen izraelitává az egész magyar hadseregben) kineveztetett, és mint ilyen, a komáromi erőd védőőrségéhez tartozó, az ismert kapitulációs feltételek szerint amnesztiában részesült; mindazonáltal mivel 2-5 hónap után a komáromi feltételeket nem túl aggályosan tartották be, és több kapitulánst besoroztak vagy más módon büntették meg őket, tanácsosnak látta, hogy külföldre távozzék, ahol jelenleg is tartózkodik. A két előbb megnevezett már ismét megkezdte egyházi funkcióinak gyakorlását. - Dr. Schiller S. M., korábbi eperjesi hitszónok, míg a forradalom idején hivatal nélkül volt, nem tudott a szószéken működni, ezért más területen tevékenykedett. Utoljára 1849. augusztus 2-án Szeged kiűritésénél beszéltünk egymással, amikor Schiller, mint tizedes a 3. utászhadtestben működött, és az ottani Tiszahíd lebontásánál derekasán dolgozott. Brück M. Lugosi hitszónoknak és a ceremóniatörvényről szóló több érdekes írás szerzőjének az oláhok mészárlása miatt egész hitközségével együtt menekülnie kellett, s később egy élmezési hivatalban, mint ügyvezető nyert beosztást kapitányi rangban. Haynau esetleges kegyelmét a halála által kerülte el; 1849 júliusának utolsó napjaiban Szegeden kolerában halt meg.

Fordítsuk végül tekintetünket a közelmúltról a legközelebbi jövőbe, úgy oly sok barátságos képpel találkozunk, amely annyi szépet és jót mutat, hogy nem kevésbé hozzá fog járulni a keserves sebek elfelejtéséhez, a nagy szenvedés gyors feledéséhez. A magyar zsidó a forradalommal sokat, rendkívül sokat nyert.

Mindenekelőtt, mint külföldön élő hitsorsosai, azt a felbecsülhetetlen jót, amelyre régóta hiába törekedett az emancipációt. Hány évtizednyi fárasztó harcot vett volna még igénybe ez a márciusi mozgalom közbejövetele nélkül? Ezt most egy pillanat alatt elérték. Minden ember egyenjogúságának eszméje az utolsó két év folyamán olyan általános elterjedésre és elismertetésre talált, hogy elvetésétől többé nem tarthatni. Ahol az utóbbi időben a reakció ismét teljesen diadalmaskodott, ott sem merték, sem akarták minden jognak e fundamentumát megsérteni. Legkevésbé az osztrák kormánytól kell ezt féltetni, amely 1849. március 4-e óta már számos ékesen szóló példáját mutatta annak, hogy rendíthetetlen akarata az oktroj első paragrafusának teljes igazságot szerezni.

A véres harcokon át, amelyek a márciusi mozgalmat követték, a magyar zsidó még azt nyerte, hogy az egyenjogúság eszméje nem csupán törvényben, hanem a nép öntudatában is szilárd gyökeret eresztett. A közös harcok, a közös háborús szenvedések és örömei szorosra zárták a köteléket zsidó és keresztény között. A barátság és testvériség kötelékét a csatatéren kiontott vér szilárdná és bensőségessé tapasztotta. A régi zsidógyűlölet eltűnt, és néhány menthetetlenül megcsontosodott filiszterleket kivéve ma a népből egyetlen hang sem emelkedik a törvényesen kimondott emancipáció ellen.

A zsidókon magukon múlik most, hogy ezeket a kedvező viszonyokat erővel és energiával hasznosítsák. A leggondosabban örködniük kell azon, hogy az emancipáció szép szava minden viszonylatban erős igazság legyen, és jogaikat a legkevésbé se sértsék meg. Az ő dolguk az a szent kötelesség is, hogy a szabaddá vált karokat és erőket mind az övéik, mint az összesség üdvére hasznosítsák, hogy törekedve a műveltségre és a kultúrára, társadalmi és vallási viszonyaik korszerű átalakításával a szabad állam és a polgári társadalom mindig hasznos tagjaivá váljanak.

Óriási, eddig ki nem használt erő szunnyad a magyar zsidóságban, csupán fel kell ébreszteni, és bámulatosan fog teljesíteni. A magyar zsidónak csak komolyan akarnia kell, és ő sokra, igen sokra lesz képes.

RECEPT-TÁR

Sós karamellás almatorta

A fordított almatorta gyerekkorom nagy kedvence, az én anyukám viszont nem leveles tésztából készítette, hogy egy klasszikus tarte tatint kapjunk, hanem egy egyszerű kevert piskóta-tésztából, ami menyeien magába szívja a karamellsószt. A grátisz pedig: sós karamellával dobtam fel a receptet, hogy még több íz robbanjon a szánkban!

Hozzávalók: 24 cm sütőforma

A tésztához:

3 db tojás
10 dkg cukor
1 dl olaj
½ csomag sütőpor
30 dkg liszt
3 dl tej
1 rúd vanília kikapart magjai
só

A karamellszószhoz:

20 dkg cukor
10 dkg vaj
1 tk só

Almatető:

1 db jonagold alma

A tetejére:

200 g mascarpone

Elkészítés:

A tésztához szétválasztjuk a tojásokat, a sárgáját kihabosítjuk a cukorral. Hozzáadjuk az olajat, és csomómentesre dolgozzuk a kapott masszát. A sütőport és a lisztet összekeverjük, és felváltva a tejjel, kisebb mennyiségeket adagolunk a meglévő masszánkba, hozzáadva a vaníliamagokat és a sót is. A tojásfehérjét kemény habbá verjük, majd fellazítjuk vele a kevert tésztánkat.

A karamellszószhoz a cukrot alacsony hőfokon felolvasztjuk, majd hozzáadjuk a vajat, és alaposan elkeverjük. Sózzuk, és hagyjuk kicsit hűlni.

Az almát alaposan megmossuk, kicsumázzuk, majd vékony szeletekre vágjuk.

A tortaforma aljára öntjük a karamellszósz felét, majd legyezőszerűen elterítjük rajta az almacikkeket. A maradék karamellszósszal is leöntjük, majd elegyengetjük rajta a tésztát. Ügyeljünk, hogy olyan tortaformát válasszunk, ami rendesen zár, hogy sülés közben ne csöpögjön a sütőnk belsejébe a karamell! 180 fokon 40 percig sütjük a pitét. Hideg mascarponéval tálaljuk.

Forrás: (streetkitchen)

MAZAL TOV IZRAEL

A zsidó naptári év során a tórai ünnepeken kívül történelmi eredetű jeles napokat is megünneplünk. Ezek egy része régebbi eredetű, mint például a purim, mások egészen fiatalok, mint Izrael Állam nemzeti ünnepei. Utóbbiak közül kiemelkedik a függetlenség napja – héberül jom háácmáut –, amely a holokauszt emléknappjával (jom hásoá) induló, egyhetes megemlékezés- és ünneppsorozat zárja. Az ijár hó ötödikén ünnepelt jom háácmáut elválaszthatatlan az ijár hó negyedikén tartott jom házikárontól, az emlékezés napjától. Mielőtt megünnepelelnék a zsidó állam újjászületését, fejet hajtunk azok előtt, akik az életüket adták az évezredes álom megvalósulásáért.

Theodor Herzl: „Ha akarjátok, nem mese”

A történelmi események összejátszásaként a XX. század közepére a szentföldi zsidó közösségnek lehetősége nyílt arra, hogy egykori, kétezer évvel korábban elvett területének egy darabján kikiáltsa a modern kori Izrael Államot. A függetlenséghez vezető utat meghatározta a XIX. század végétől egyre inkább megerősödő cionista mozgalom, az ennek nyomán beindult alijahullámok, valamint az 1912-es, független zsidó államot ígérő Balfour-nyilatkozat és a palesztinai brit mandátum 1948-as lejáta is. Az államalapításhoz hozzájárult a holokauszt, és természetesen nem szabad figyelmen kívül hagyni a hazatérésről kétezer éven át szőtt és soha el nem feledett álmat sem. Fontos kiemelni, hogy ez utóbbinak semmivel nem volt kisebb szerepe az állam létrejöttében, mint a történelmi helyzetnek, hiszen a zsidók kétezer éve imádkoznak a visszatérésért, kétezer éve fordulnak imáinkkal Jeruzsálem, a zsidó nép örök fővárosa felé és kétezer éve siratják a Szentély pusztulását.

Az ENSZ 1947-es felosztási terve szerint egy zsidó és egy arab államalakulat jött volna létre a mai Izrael területén, és ezeknek Jeruzsálem lett volna a nemzetközileg felügyelt, megosztott fővárosa. Az arab országok azonban elutasították ezt a javaslatot – amely a mai napig az egyre inkább nyilvánvaló módon kivitelezhetetlen „kétállami megoldás” alapját képezi. Így a területen végül egy zsidó állam jött létre, bizonyos részeket pedig Jordánia és Egyiptom szállt meg. A palesztinai brit mandátum lejártával 1948-ban, ijár hónap 5-én (abban az évben május 14.), egy fél évvel korábban hozott ENSZ-határozat nyomán megalakult a modernkori Izrael Állam. Ez lett Izrael Állam függetlenségi napja. A kétezer éve száműzetésben élő zsidó nép ismét államot alapíthatott. Az állam létrejöttét első miniszterelnöke, Dávid Ben-Gurion jelentette be Tel-Avivban, Herzl Tivadar hatalmas portréja alatt, óriási ünneplő tömeg előtt. Jeruzsálemben ostromállapot volt, ezért nem lehetett az ősi fővárosban kikiáltani a függetlenséget. Ben-Gurion beszédét a Kol Jiszráel (Izrael hangja) rádió élő egyenes adásban közvetítette. A híres beszéd e szavakkal kezdődött:

„Ezennel kihirdetem Izrael Állam megalakulását”.

Érdekesség, hogy a mandátum csak ijár hónap hatodikán járt le, mivel azonban ez a nap szombatra esett, a függetlenséget már előző nap, pénteken nap közben kihirdették azzal a kitételrel, hogy a palesztinai brit mandátum aznap esti lejártával lép csak életbe. Az örömet beárnyékolta, hogy még aznap megkezdődtek az összecsapások az ország arab lakóival és a környező arab országokkal. Ez volt Izrael függetlenségi háborúja. És bár a harcok azóta sem szüntek meg, az ország él és virágzik.

Az újjáalakuló állam kikiáltása előtt két nappal döbrentek rá a cionista mozgalom vezetői, hogy még nem hoztak hivatalos döntést az ország hivatalos nevééről. Végül az Izrael megnevezést választották, mely olyan versenytársakon kerekedett felül, mint Júdea vagy Cion. A zászló és a címer kérdését

MAZAL TOV IZRAEL

sem kapkodták el: három héttel a függetlenség kikiáltása után hirdettek pályázatot a nemzeti szimbólumokról. Néhány héttel az államalapítás után az ifjú állam kormánya a sokkal sürgetőbb problémák mellett a zászló kérdésére is időt szakított. Bár könnyű választásnak tűnt a cionista zászló egyszerű átvétele, a kormány attól tartott, hogy a diaszpórában élő zsidók a továbbiakban nem tudják majd használni azt anélkül, hogy kettős lojalitással, vagy – ami még rosszabb – egyenesen árulással vádolnák meg őket. A kormány így pályázatot írt ki a megfelelő zászló megtervezésére. A több tucatnyi beérkezett pályamű túlnyomó része a cionista zászlót használta kiindulópontul.

A kormány által kinevezett bizottság végül a cionista zászló mellett döntött. A kormány 1948. október 28-án megszavazta a kék-fehér zászló használatát Izrael Állam zászlajaként. Az indítványt ellenszavazat nélkül fogadták el a képviselők, a kék-fehér zászló azóta is büszkén lobog.

Ez a nap általános és nagyon szigorúan vett állami munkaszüneti nap, ünnepek, különféle összejövetelek napja. Mindenhol lobog a kék-fehér zászló, kék-fehérbe öltözik minden és mindenki, akinek fontos e nap. Az állami óvodákban Izraelről szóló dalokat tanulnak a gyerekek, az iskolákban pedig részletesen megismerik a történelmi körülményeket. A központi állami ünnepeket erév jom háácmáutkor, vagyis este tartják a jeruzsálemi Herzl-hegyen. Zászfelvonás után beszédek következnek és tizenkét kiválasztott személy meggyújtja az Izrael törzseit szimbolizáló tizenkét fáklyát „letiferet medinát Jiszráel” – Izrael Állam dicsőségére. A fáklyák fellobbantását minden évben olyan egyénekre bízják, akik életművükkel példát mutatnak. Elhangzik a Hátikvá, a nemzeti himnusz is. A városok, települések is megtartják a maguk ünnepségét bemutatókkal, beszédekkel és fáklyagyújtással. A korábban elmaradhatatlan tűzijáték a központi ünnepeken és számos egyéb településen elmarad, hogy ne nehezítsék a poszttraumás nehézségekkel küzdő veteránok részvételét.

Jom háácmáut napja a családé és a barátoké, akik összegyűlnek, hogy vidáman fogyasszák el a hagyományos menüt: kis kerti grillen, vagyis mángalon készített ál háést: tűzön sült húst és zöldségeket, amit pitával, sok salátával, csicseriborsóból készült humusszal, illetve szezámmagból készült tchinával fogyasztanak. A televízió és a rádió az ünneppel kapcsolatos műsorokat sugároz, izraeli filmeket vetítenek és élőben közvetítik az ünnepeket. Ezen a napon kerül sor a nemzetközi bibliaismereti verseny – chidon Tánách – döntőjére, amit milliók kísérik figyelemmel. A versenyen résztvevő diákoknak szinte fejből kell ismerniük a zsidó Bibliát ahhoz, hogy sikeresen szerepelhessenek. Ezen a napon adják át a rangos Izrael-díjat is. Számos katonai intézmény látogatható és sok helyre díjmenetesen léphetnek be a látogatók – ha beférnek.

Az izraeli főrabbinátus már 1950-ben, mindössze két évvel a függetlenség kikiáltása után úgy döntött, hogy jom háácmáutkor, akárcsak számos más ünnepnapon, el kell mondani a hálélt, a zsoltórokból álló, hálaadó imafüzért. Ez a szokás a vallásos-cionista közösségekben bevett gyakorlattá vált, ám a háredi közösségek nem gyakorolják és a hétköznapi imarendet mondják el. A vallásos-cionista közösség tagjai jom háácmáutkor ünnepi ruhát öltenek, imáikkal pedig mély spirituális tartalommal töltik meg ezt a napot, mert az újjászületett zsidó államban és a diaszpórában élő zsidók tömegeinek hazatérésében az ősi próféciák beteljesülését látják.

SPORT HÍREK

MTK Budapest – Soroksár 1-2 Az MTK Budapest kezdőcsapata az alábbi: **Rác- Varju, Bobál, Kocsis, Vadnai - Kata, Horváth, Bognár – Miknyócki, Stieber, Zuigéber**

Szakmai igazgató: Horváth Dávid

A 16. másodpercben vezetett, de megint kikapott az MTK. A labdarúgó NB II 33. fordulójának hétfő esti meccsén az MTK Budapest a legelső támadásból megszerezte a vezetést a Soroksár ellen, mégis a vendégek győztek 2–1-re – sorozatban a harmadik meccsén kapott ki a még mindig 2. helyen álló kék-fehér gárda.

Összefoglaló:

1. perc: Labdaszerzés után Stieber indult meg, középre ívelt, érkezett Miknyóczy, és 3 méterről a lécs alá fejt. **(1-0)**

18. perc: Egy szögletre Lovrencsics érkezett jól, és fejt a hálónkba 7-8 méterről. **(1-1)**

78. perc: Köből lövését Kocsis blokkolta, a labda gyakorlatilag Halmai fejére esett, onnan pedig a hálónkba, Rác már hiába kapott utána. **(1-2)**

Edzői nyilatkozat: Hiába szereztünk gyorsan vezetést, fokozatosan elvesztettük magabiztosságunkat. Lassúvá, körülményessé váltunk, sokat hibáztunk.

Budapest Honvéd – Újpest 0-1! A Honvéd kezdőcsapata az alábbi: **Szappanos - Lovric, Prenga, Capan, Eördög - Gomis, Tamás, Mitrovic – Enini., Kocsis Lukics**

Tovább tart a Vignjevics-mágia, az Újpest a Honvédot is megverte. A labdarúgó NB I 28. fordulójának nyitányán az Újpest Gouré hajrában lőtt góljával 1–0-ra nyert a Bp. Honvéd otthonában.

Összefoglaló:

89. perc: Úgy tűnt, gól nélküli döntetlennel ér véget a találkozó, ám a hajrában Csoboth kiugratásából Petrus Boumal kiválóan szolgálta ki **Fernand Gourét**, így az Újpest megnyerte a találkozót. **(0–1)**

Edzői nyilatkozat: „Nehéz ideállni egy ilyen meccs után, mert úgy gondolom, hogy nem lett volna szabad veszítenünk – kezdte mérkőzés utáni nyilatkozatát Kocsis Dominik. – Több helyzetet dolgoztunk ki az Újpestnél, de ha ezekből nem tudunk értékesíteni egyet sem, akkor egyszerűen nem tudunk nyerni. Az ellenfelünknek egyetlen lehetősége volt, abból született a góljuk is, ez alapján nem mondanám, hogy megérdemelten nyertek, egy ikszes párharcot játszottunk, ezért is vagyok elmondhatatlanul csalódott. “

**JÖVEDELEMADÓJA 1+1 SZÁZALÉKÁT, AMENNYIBEN
KÖZÖSSÉGÜNKETSZERETNÉ TÁMOGATNI, AZ
ALÁBBI ADÓSZÁMOKRA TUDJA ÁTUTALNI: TALMUD-
TÓRA ALAPÍTVÁNY: 19700289-1-42 MAZSIHISZ:0358**

SPORT HÍREK

Barcelona – Atletico Madrid 1-0 Barcelona: Ter Stegen – Araujo, Koundé, Alonso, Balde– De Jong, Busquets, Gavi – Raphinha, Lewandowski, Torres.

Vezetőedző: Xavi Hernández

A Barcelona Ferran Torres góljával megnyerte az Atlético elleni rangadót. A Barcelona 1–0-ra legyőzte az Atlético Madridot a spanyol élvonalbeli labdarúgó-bajnokság (La Liga) 30. fordulójában.

Összefoglaló:

44. perc: Raphinha kapott jó indítást a jobb oldalon, megharcolt a labdáért, majd visszagurított Ferran Torresnek. A spanyol válogatott támadó higgadtan gurított a tizenhatosról a bal alsó sarokba. **(1-0)**

Az első féldő eseménye volt még, hogy már a 18. percben sérülés miatt le kellett cserélni a Barcából Sergi Robertót (Eric García váltotta), míg a helyi rendőrségnek amiatt kellett intézkednie, hogy néhány szurkoló a stadion oldala fölé magasodó fáról kívánta volna megtekinteni a mérkőzést.

A Barca ebben az idényben a 22. bajnoki meccsén nem kapott gólt, viszont egymás után másodszor játszott gól nélküli döntetlent, így a szombaton a Cádizt legyőző, második helyen álló Real Madrid 11 pontosra csökkentette hátrányát a tabellán.

Xavi: „Ez egy nagyon fontos győzelem. Kulcsfontosságú a liga megnyeréséhez. Egy nagyon jó csapat ellen nyertünk. Megvoltak a lehetőségeik, de mi domináltunk, akár egy második gólt is szerezhattünk volna, hogy megnyugodjunk. Azonban az idei idényben mindig így sikerül. Jobbak voltunk.”

Espanyol –Cádiz 0-0 Espanyol: Pachecho – Montes, Gil, Cabrera, Gomez – Gragera, Melamed, Darder, Pedrosa - Braithwaite, Joselu.

Vezetőedző: Luis Garcia

La Liga: nem született gól, a Cádiz pontot rabolt Barcelonából. Nem született gól az Espanyol és a Cádiz alsóházi rangadóján a spanyol élvonalbeli labdarúgó-bajnokság (La Liga) 30. fordulójának nyitómeccsén.

A házigazda egy hatmeccses vereségszériával a háta mögött vágott neki a találkozóknak, és összességében közelebb állt a gólhoz (14 lövésből 5 találta el a kaput). A házi gólkirály Joselu be is talált, de a játékvezető les miatt visszavonta azt – a megszerzett ponttal a Cádiz ebben fordulóban már nem csúszhat vissza a vonal alá, míg az Espanyol továbbra is a kiesőzónában vesztegel.

Edzői nyilatkozat: Ismét elveszítettünk fontos két pontot, ezt a meccset lazán meg kellett volna nyerni. Hatalmas lehetőség volt, de mi nem éltünk vele, egyre kevesebb mérkőzés áll rendelkezésünkre. A helyzeteket be kell rúgni nincs mese. Csináljuk a dolgunkat tovább jönnie kell az eredménynek is.

JÖVEDELEMADÓJA 1+1 SZÁZALÉKÁT, AMENNYIBEN KÖZÖSSÉGÜNKETSZERETNÉ TÁMOGATNI, AZ ALÁBBI ADÓSZÁMOKRA TUDJA ÁTUTALNI: TALMUD-TÓRA ALAPÍTVÁNY: 19700289-1-42 MAZSIHISZ:0358

EMBERBARÁT HETILAP NAGY FŰVÁROS ZSINAGÓGA

ה"ב

REJTVÉNY, AGYTORNA (SÁBESZ UTÁNRA)

	ÓRÁS IS VÉGEZHETI	FŐZÉLKÖNÖVÉNY	TORONY-IRÁNT	NEM OLYAN, MINT EZ	KUBAI ÉS NORVÉG AUTÓK JELZÉSE	SIEMENS, RÖVIDEN	KITŰZÖTT CÉLT MEGVALÓSÍT	FOGGAL VALÓ ÓRLÉS	A POÉN 1. RÉSZÉ
	EME					SZENVEDÉLY			
	IRAM, LENDÜLET					MULAT			
	VAN MÁR FELESÉGE				NINCS TOVÁBB NÁS-PÁNGOL				
	A KRÓM VEGYJELE			VÁZÁBAN IS ILLATOSZHAT NEKILÁT					
	FEGYVERES HAD						SZÁRNY-SZÉLEKI		
	DRÁGAKŐFAJTA						KETTÓS		
	A POÉN 2. RÉSZÉ	AMPER, RÖVIDEN AGRÁR-ESZKÖZ	A TANULÓ VEZETŐ JELE	NAGY-KÖRÖS RÉSZEI	A HÁZBA LÉP ELEGYÍTŐ				BAR, RÖVIDEN VÁLTOZTAT
	KIHÍVÓ MODORÚ					EURÓPA-KUPA, RÖVIDEN ARTÉRIA			
	MOZGATÓRUGÓ		VÁROS-RÉSZ ESZIK A JUHNYÁJ					KÖVÉRKÉS A TÁRGY RAGJA	KÁRTYALAP DALGYAKORLÁS
NEM KERES HIÁBA			DALIA, LOVAG ÖNÁLLÓ IPAROS				A BÚZA NÉPIES NEVE SÓVÁROG		
RÓMAI 1000-ES	FIZETÉST NÖVELO MEZEI ÁLLAT				SZÍNÉSZ (ROBERT) ISMÉTELT TAGADÁS				
IDEGESÍTÉS						LOPVA FIGYELÉS ÖS-ELEFÁNT			
SÖVÉNYT VÁGÓ				KITŰNŐ, KIVÁLÓ SZEMINARISTA			FELHÓDARAB! BELSŐ HARC!		
FELIZGATTOTT, ZAKLATOTT			KELVIN, RÖVIDEN CÍMER-MADÁR		DOSSZIÉ A TÖBBES SZÁM JELE			ENERGIA, RÖVIDEN DŰHÍT	
LILA, A KÖZEPÉNI!		HULL, POTYOG BIRTOKOL			HONNAN? DÍSZES KIRÁLYI ÜLŐHELY				
GRAMM, RÖVIDEN	A FÉRFI-ÁKRA JELLEMZŐ LEFELÉ				ÉSSZEL FÖLÉRŐ RENDBEN VANI			ROMHÁNY HATÁRAI! KERTI ESZKÖZ	
KOPASZ BÚTORIPARI ALAPANYAG			TEST-EDZÉS KISSÉ KOPOTTI				KELLEM NÉMÁN HATÓI	STAFÉTA TAGJAI	
			HORDÓ-MÉRTÉK KILO-, RÖVIDEN			TUSKÓT REPESZT AZ ŐSZ VÉGE!			
FILLÉR, RÖVIDEN	L						ÉVEK ... HOSSZU IDEJE		

JÖVEDELEMADÓJA 1+1 SZÁZALÉKÁT, AMENNYIBEN KÖZÖSSÉGÜNKET SZERETNÉ TÁMOGATNI, AZ ALÁBBI ADÓSZÁMOKRA TUDJA ÁTUTALNI: TALMUD-TÓRA ALAPÍTVÁNY: 19700289-1-42 MAZSIHISZ: 0358

IMAI DŐK, GYERTAGYÚJTÁS, IDŐSEK KLUBJA ESEMÉNYEK

2023. Ápr. 28. – 2023. Máj. 05.

DÁTUM	REGGEL	ESTE
28. péntek	7:00	19:00
29. szombat	8:00	19:45
30. vasárnap	8:00	19:00
01. hétfő	8:00	19:00
02. kedd	7:00	19:00
03. szerda	7:00	19:00
04. csütörtök	7:00	19:00
05. péntek	7:00	19:00

Miért mártjuk sóba a barcheszt evés előtt?

A Szentély idejében minden bemutatott áldozattal sőt is kellett áldozni. A Szentély lerombolása óta a zsidó ember asztala jelképezi az oltárt, és a kenyér (a legalapvetőbb élelmiszer) az áldozatot, ezért mártjuk sóba a kenyeret.

A só nem romlik meg, ahogyan az Örökkévalóval kötött szövetségünk sem bomlik fel soha. És ahogyan a só előhozza az ételek valódi ízét, úgy teszi az Örökkévalóval való kapcsolatunk is tartalmasabbá életünk minden percét.

Gyertyagyújtás és Szombat kimenetele Budapesten

DÁTUM	ESTE	DÁTUM	ESTE
28. péntek	19:32	29. szombat	20:44
05. péntek	19:42	06. szombat	20:55

POÉN SAROK

Móriczka és a szülei az olimpiát nézik otthon, épp a futóverseny kezdődik. Móriczka megkérdezi:

- Apa, igaz, hogy csak az első három kap díjat?
- Igen, Móriczka.
- Akkor a többi miért fut?

ESEMÉNYEK

Zilber József előljáró úr kedden tartott Jahrzeit-ot apai nagyapja után és szerdán nagybácsija Zilber László emlékére. Mindkét napon tikunt adott.

Csütörtökön tartott Jahrzeit-ot Dr. Goldberger Tamás és kedves felesége Zsuzsa asszony, nagyanyja után. Tikunon látták vendégül a megjelenteket.

EMBERBARÁT IDŐSEK KLUBJA

„IDŐSEK KLUB” -ja, rendezvényeire várjuk kilélek tagjait. Várjuk tagjaink szíves megjelenését és ötleteiket, melyekkel segítik a klub működését. Következő klubrendezvényt május 3.-án, szerdán délelőtt 10:00 órától tartjuk a földszinti klubteremben.

Nagy Fuvaros utcai Templomkörzet
Emberbarát Templomegylet

Budapest. 1084
Nagy Fuvaros utca 4.
Tel: 334 27 31

Email: nagyfuvaros@gmail.com
<https://www.facebook.com/Nagyfuvaros4>

Felelős kiadó: Streit Sándor
Szerkesztő: Streit Gábor